

Predica de la Sibiu Duminică, 13 august 2006, 15.00

Ewald Frank

[...] Vă salut pe toți în Numele scump al lui Isus Hristos, Domnul nostru. Suntem recunoscători pentru această ocazie de a împărtăși cu voi Cuvântul lui Dumnezeu. Mai întâi ne vom ruga – ne ridicăm pentru rugăciune.

Tatăl nostru ceresc, ne rugăm în Numele lui Isus Hristos: fii cu noi, Doamne iubit, și descoperă-ți prezența Ta în mijlocul nostru. Vorbește inimilor noastre, deschide-ne înțelegerea... Îți încredințăm această mică adunare... Binecuvântează-ne împreună, în Numele sfânt al lui Isus. Amin.

Puteți lua loc. Înainte de a spune ceva, vom citi câteva versete. Începem cu Isaia 28.7:

„Dar și ei, se clatină de vin, și băuturile tari îi amețesc; preoți și proroci sunt îmbătați de băuturi tari, sunt stăpâniți de vin, au amețeli din pricina băuturilor tari; se clatină când prorocesc, se poticnesc când judecă.”

V. 12: *„El îi zicea: „Iată odihna; lăsați pe cel ostenit să se odihnească; iată locul de odihnă!” Dar ei n-au vrut să asculte.”*

V. 15: *„Noi am făcut un legământ cu moartea, am făcut o învoială cu locuința morților: când va trece urgia apelor năvălitoare, nu ne va atinge, căci avem ca loc de scăpare neadevărul și ca adăpost minciuna!”*

V. 21: *„Căci Domnul Se va scula ca la muntele Perașim, și Se va mânia ca în valea Gabaonului, ca să-Și facă lucrarea, lucrarea Lui ciudată, ca să-Și împlinească lucrul, lucrul Lui nemaiauzit.”*

Jeremia 3.3: *„Măcar că ploile au fost oprite, și ploaia de primăvară (târzie – n.tr.) a lipsit, totuși tu ți-ai păstrat fruntea de curvă, și n-ai vrut să ai rușine!”*

Isaia 44.3: „Căci voi turna ape peste pământul însetat și râuri pe pământul uscat; voi turna Duhul Meu peste sămânța ta, și binecuvântarea Mea peste odraslele tale.”

Zaharia 10.1: „Cereți de la Domnul ploaie, ploaie de primăvară (târzie – n.tr.)! Domnul scoate fulgerele, și vă trimite o ploaie îmbelșugată, pentru toată verdeța de pe câmp.” Am putea citi și Isaia 40 și multe alte texte. Mai citim două versete din Noul Testament. Fapte 3 – unde se vorbește despre vremile de înviore care vor veni de la Domnul:

Fapte 3.19-21: „Pocățiți-vă dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele, ca să vină de la Domnul vremurile de înviore (aceasta este Isaia 28.12), și să trimită pe Cel ce a fost rânduit mai dinainte pentru voi: pe Isus Hristos, pe care cerul trebuie să-L primească, până la vremurile așezării din nou a tuturor lucrurilor: despre aceste vremuri a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților Săi proroci din vechime.”

Iacov 5 – apostolul vorbește aici despre ploaia timpurie și târzie: Iacov 5.7: „Fiți dar îndelung răbdători, fraților, până la venirea Domnului. Iată că plugarul așteaptă roada scumpă a pământului, și o așteaptă cu răbdare, până primește ploaie timpurie și târzie.” Nădăjduiesc că Cuvântul lui Dumnezeu cade ca o sămânță în inimile voastre. Am putea citi multe texte din Biblie și să vedem paralela între trecut și prezent (vremea noastră). Prin harul lui Dumnezeu înțelegem că Biserica Dumnezeului Celui Viu este un popor chemat afară, așa cum Israelul a fost chemat afară din Egipt. Așa cum poporul Israel a trebuit să iasă afară din robia babiloniană, ca să rezidească Templul lui Dumnezeu, să găsească vechea temelie – al doilea Templu a fost exact ca primul, și al Treilea va avea aceleași dimensiuni, pe aceeași temelie (pentru că nu poate fi pusă o altă temelie) – tot așa acum Biserica Dumnezeului Celui Viu trebuie să se întoarcă la temelia despre care scria apostolul Pavel corintenilor: „eu, ...am pus temelia... Căci nimeni nu poate pune o altă temelie decât cea care a fost pusă, și care este Isus Hristos.” Efeseni 2.20: „fiind zidiți pe temelia apostolilor și proorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos.” Aceasta nu este o

nouă religie. Aceasta este lucrarea finală a lui Dumnezeu în Biserica Mireasă. Este ultima chemare înaintea revenirii lui Isus Hristos. Și poporul lui Dumnezeu a așteptat deja de acum două mii de ani revenirea lui Hristos. Și conform 2 Pet. 3, batjocoritorii vor întreba unde este făgăduința revenirii Lui. În Ioan 14 Domnul nostru a dat făgăduința: „*Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.*” Și în Apoc. 19 se aude cântarea Miresei la ospățul nunții Mielului. Deci scopul divin al mesajului acestui ceas este să aducă înapoi pe poporul lui Dumnezeu la temelie pusă acum două mii de ani – să credem așa cum au crezut ei, să botezăm așa cum au botezat ei, să avem aceleași trăiri pe care le-au avut ei, și aici este inclus și botezul cu Duhul Sfânt. Frați și surori, noi trebuie să ne punem mâna pe inimă, și dacă citim și ne referim la Fapte 2, ar trebui să folosim întotdeauna cele două versete – nu numai v. 38, ci și 39. Vom citi, și vă rog în Numele Domnului, credeți-l și primiți-l pentru voi. Înainte de a putea să trăim făgăduințele lui Dumnezeu, noi trebuie să le credem. Fapte 2:38: „*Pocăiți-vă*”, *le-a zis Petru, „și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.*” Dar nu se termină aici. Versetul continuă: „*apoi veți primi darul Sfântului Duh.*” Acestea merg împreună: botezul în apă și botezul cu Duhul Sfânt. Așa a fost cu Fiul lui Dumnezeu. În Matei 3 Domnul nostru a spus: „*așa se cade să împlinim tot ce trebuie împlinit.*” Și când a fost botezat El, cerul s-a deschis și Duhul Sfânt s-a coborât și Glasul a spus: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit, în care Îmi găsesc plăcerea.*” Și același Ioan botezătorul care L-a botezat pe Domnul și Mântuitorul nostru, a spus: „*...eu vă botez cu apă, spre pocăință; dar Cel ce vine după mine...vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc.*” Sunt două botezuri: unul este atunci când voi confirmați că credeți - Marcu 16:16. Mai întâi noi predicăm evanghelia, și cei ce cred sunt botezați. Prin botezul în apă îi arătați lui Dumnezeu și fraților și surorilor că ați murit cu Hristos și că credeți că El v-a primit, și în ascultare de Cuvânt sunteți botezați. Dar prin botezul cu Duhul

Sfânt primiți acceptul dumnezeiesc: „Acesta este fiul Meu preaiubit, aceasta este fiica Mea preaiubită – Îmi pun pecetea peste ea, peste el.” Este foarte important pentru noi toți.

O spun din nou: nu ajunge să repetăm jumătate de verset – noi trebuie să ne confruntăm cu realitatea. În Romani 8.11 ni se spune că aceeași putere care L-a înviat pe Isus din morți, trebuie să locuiască în trupurile noastre muritoare. „*Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți, va învia și trupurile voastre muritoare, din pricina Duhului Său, care locuiește în voi.*” Trebuie să sosească clipa în care Biserica Mireasă să înceapă să se roage pentru ploaia târzie, ca puterea Duhului Sfânt să se coboare. Căci Scriptura spune în Zaharia 4:6: „*Lucrul acesta nu se va face nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul Meu, - zice Domnul oștirilor!*” În Zaharia 4 omul lui Dumnezeu a văzut sfeșnicul de aur și a văzut deasupra vasul cu untdelemn și cele șapte țevi ce simbolizau cele șapte epoci ale Bisericii - pentru că în Apoc. 2-3 ne sunt arătate cele șapte biserici, și cei șapte mesageri către cele șapte biserici. Și untdelemnul curgea din vas în cele șapte candelă. Uleiul este întotdeauna simbolul Duhului Sfânt. Deci noi trebuie să ajungem în punctul în care să spunem „Doamne iubit, noi am auzit mesajul, credem cuvintele Tale, și credem și că Tu-Ți vei încheia lucrarea, și credem că-Ți vei turna Duhul Sfânt.” Nu aduceți propriile gânduri despre cum va fi, ci doar credeți că Dumnezeu Își va ține Cuvântul Său.

În Fapte 2.39 citim: „*Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru.*” Este singura făgăduință numită „făgăduința Tatălui” – pentru că este în legătură cu fiii și fiicele. Și noi înțelegem că așa cum Glasul a spus „Acesta este Fiul Meu preaiubit”, tot așa Duhul Sfânt trebuie să vină peste noi, în același fel, cu aceeași putere. Și eu cred că fiecare copil adevărat al lui Dumnezeu recunoaște că noi avem nevoie de puterea lui Dumnezeu. Eu o recunosc! Eu o recunosc! Și cred că noi toți recunoaștem că avem nevoie de puterea lui

Dumnezeu. Dacă noi trebuie să ne întoarcem la început, atunci se aplică și Luca 24.49: „*rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus*” – până veți primi făgăduința Tatălui.

Eu știu că slujba fratelui Branham a avut scopul de a ne face de cunoscut planul de mântuire, dar chiar dacă am cunoaște tot planul mântuirii – și cum a spus iubitul nostru frate, n-a mai existat un timp în care planul lui Dumnezeu să fi fost descoperit cum este acum – dar dacă am cunoaște toate tainele Împărăției lui Dumnezeu, dacă am avea credință să mutăm munții și n-am avea dragostea lui Dumnezeu care este turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt... Botezul Duhului Sfânt este un botez al iubirii. Când te gândești la Golgota, „*atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu*”... – botezul Duhului Sfânt este dragostea dumnezeiască descoperită fiilor și fiicelor lui Dumnezeu. Aveți 1 Cor. 12 cu toate slujbele și toate darurile, apoi aveți 1 Cor. 14 și între acestea este 1 Cor. 13, și acolo apostolul Pavel scrie: „*Chiar dacă aș vorbi în limbi omenești și îngerești, și n-aș avea dragoste*” sunt nimic. Adevăratul botez al Duhului Sfânt este botezul dragostei lui Dumnezeu. Și atunci se va împlini „*Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții*”- așa cum v-a iubit Hristos. Nu să vorbiți unii despre alții, ci să vă rugați unii pentru alții. Tu dorești ca fratele și sora să fie în cer. Haideti să oprim toate piedicile, toate obstacolele și să facem curat înaintea propriei noastre case. Nu este nevoie să faci curat altundeva. Dacă fiecare-și face curat în casa lui, fiecare casă va fi curată. Și dacă fiecare începe cu sine însuși, nu va avea nici o problemă cu ceilalți.

În dimineața asta am vrut să spun ceva despre anul 1946, despre chemarea fratelui Branham. Am vrut să spun ceva despre anul 1933, când fratele Branham a primit prima trimitere, și m-am referit la august 1961, iar acum vă spun de ce. Voi sunteți o generație tânără, nu cunoașteți aceste lucruri din experiență proprie. Le știți poate din cărți de istorie. Dar în 1961 când a fost zidit zidul în Berlin, și tancurile rusești stăteau de-o parte iar tancurile americane de cealaltă parte a porții Brandenburg, noi n-am știut ce

va urma. Era criza din Cuba – era apogeul Războiului Rece. Și când Domnul mi-a vorbit în 2 aprilie 1962, eu eram încă sub influența lucrurilor petrecute în august 1961. Și când Domnul a spus „Depozitează hrana”, datorită împrejurărilor în care ne aflam eu am înțeles că ar fi vorba despre hrană firească, datorită unei catastrofe ce avea să vină. Și am strâns multă, multă hrană, dar n-a venit nici un război, nu s-a întâmplat nimic. Însă pe mine m-a cuprins disperarea. Am ajuns într-un moment când am spus „Doamne, nu voi mai predica!” Am spus „Te rog ia-mi viața, eu nu mai vreau să trăiesc.” Și am spus: „Doamne iubit, Tu ai spus că va veni o foamete, și aceasta n-a venit.” Dar eram cuprins de o asemenea disperare încât am spus „Doamne iubit, s-a terminat.” Și acela a fost momentul când Dumnezeu a trimis la mine un frate – i-aș putea aminti numele – și el mi-a adus banii necesari ca să-mi cumpăr un bilet să merg în SUA. Apoi, în noiembrie 1962 am zburat în SUA. Pe scurt: când fratele Branham a spus „Tu ai înțeles greșit ce a spus Domnul. Ai strâns hrană firească, gândindu-te că va veni o foamete firească, dar Dumnezeu a făgăduit că va trimite o foamete după auzirea Cuvântului Său. Și hrana pe care trebuie să o depozitezi este Cuvântul lui Dumnezeu făgăduit pentru ziua aceasta.” Și el a continuat să vorbească în felul acesta. Apoi a spus: „Frate Frank, așteaptă cu răspândirea hranei până vei primi și restul.” Fratele Branham a amintit chiar și cuvântul „benzi”. El a spus: „Cuvântul făgăduit – hrana pentru vremea aceasta – este în mesajele de pe benzi.” Deci, noi avem două lucruri – însărcinarea mea este dublă: mai întâi să merg din oraș în oraș, din țară în țară, ca să predic Cuvântul lui Dumnezeu în general, tot planul lui Dumnezeu, dar și să mă refer la mesajele fratelui Branham, pentru că aceasta este mana, mana ascunsă. Din Geneza la Apocalipsa, toate tainele au fost descoperite. Într-o predică, fratele Branham amintește 17 taine, și de aceea, când a vorbit despre Apoc. 10, a vorbit întotdeauna la plural, despre TAINÉ. Dar Apocalipsa 10 vorbește la singular, despre TAINA lui Dumnezeu. Taina lui Dumnezeu este Isus Hristos. Isus Hristos este taina lui Dumnezeu descoperită. Și evreii n-au primit manifestarea lui Dumnezeu în Hristos. Dar când vine vremea lor,

mahrana va fi luată, și ei vor privi la Acela pe care L-au străpuns. Deci totul își are locul său.

Revenind la ceea ce am citit din Scriptură, rugați-vă ca Dumnezeu să trimită ploaia târzie. Mai întâi Dumnezeu trimite o foame, și apoi el potolește acea foame. Mai întâi El ne face de cunoscut făgăduințele, apoi ne dăm seama cât de mult avem nevoie ca aceste făgăduințe să se împlinescă. Eu aștept o repetare a cărții Faptele Apostolilor. Aceleași lucruri care s-au întâmplat la început, trebuie să aibă loc înaintea revenirii lui Hristos – o așezare din nou deplină, a tuturor lucrurilor. Așa cum evreii au făgăduința că se vor întoarce în țara făgăduită și vor rezidi Templul, pentru că în conformitate cu Apoc. 11 Templul este măsurat din nou – deci Templul va fi acolo. Putem citi în prorocul Isaia, în Zaharia, în Ezechiel 40, unde este amintit și unde va fi Templul. Și cum am spus – aceeași temelie, aceleași măsuri, totul la fel. La fel este cu noi în vremea aceasta. Nu fiți fanatici în această privință, ci credeți din toată inima că Dumnezeu își ține Cuvântul.

Revenind la Fapte 2, noi trebuie să subliniem acum întreaga vestire: pocăința, botezul și botezul cu Duhul Sfânt. *„Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos”* ca o confirmare a faptului că păcatele v-au fost iertate. Apa nu iartă păcatul. Sângele iartă păcatul. Viața era în sânge, dar botezul în apă este o confirmare că păcatele v-au fost iertate. Dar apoi apostolul continuă: *„apoi veți primi darul Sfântului Duh. Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru.”* Făgăduința este pentru voi, este pentru mine, în oricât de mare număr va chema Domnul – chiar și cei care sunt poate acum departe - dar același Cuvânt, aceeași evanghelie, același botez, același botez cu Duhul Sfânt.

În Fapte 2.33 citim: *„Și acum, odată ce S-a înălțat prin dreapta lui Dumnezeu, și a primit de la Tatăl făgăduința Duhului Sfânt, a turnat ce vedeți și auziți.”* *„...a turnat ce vedeți și auziți.”* Dacă Duhul Sfânt se coboară cu adevărat, veți vedea lucrul acesta, veți auzi despre asta – este o trăire. Este o trăire minunată cu

Dumnezeu. Astfel, noi înțelegem: mai întâi a locuit trupește în Isus Hristos toată plinătatea Dumnezeirii, apoi, această plinătate a Duhului Sfânt a fost turnată. Mai întâi Fiul lui Dumnezeu a avut plinătatea lui Dumnezeu în trup, pe pământ, apoi același Duh Sfânt, aceeași putere a lui Dumnezeu care a fost în Fiul lui Dumnezeu este pentru voi și pentru mine, aceeași putere a lui Dumnezeu, același Duh Sfânt.

În Coloseni citim despre această taină a lui Dumnezeu în Hristos, și mai întâi citim în Col. 2.9 „*Căci în El locuiește trupește toată plinătatea Dumnezeirii.*” Acum ascultați v. 10: „*Voi aveți totul deplin în **EL*** (sau: voi sunteți desăvârșiți în El – n.tr. – K.J.), *care este Capul oricărei domnii și stăpâniri.*” Slavă lui Dumnezeu! Dumnezeu a început, și Dumnezeu desăvârșește. În Isus Hristos Domnul nostru avem o răscumpărare deplină. „*Și ce vom fi, nu s-a arătat încă. Dar știm că atunci când Se va arăta El, vom fi ca El.*” El s-a făcut ca noi, pentru ca noi să devenim ca El. Și conform Romani 8, „*toată firea așteaptă cu o dorință înfocată descoperirea fiilor lui Dumnezeu.*” Toată creația așteaptă! Și noi credem că acest timp este foarte aproape.

Acum ceva ce ține de mesajul acestui ceas... Știți că există mai multe direcții – și noi trebuie să subliniem că direcția corectă este conform Cuvântului lui Dumnezeu. Noi nu ne vom abate nici o clipă de la Cuvântul lui Dumnezeu! Pentru că Mireasa lui Hristos este chiar Cuvântul manifestat, așa cum Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu a fost Cuvântul lui Dumnezeu descoperit aici, în trup de carne. Tot așa acum Mireasa lui Hristos este manifestarea Cuvântului acestui ceas. Și dacă noi suntem în Cuvânt, suntem în El, și suntem desăvârșiți în El. Dumnezeu face o lucrare deplină! Și aceasta este vremea când Dumnezeu încheie marea lucrare de răscumpărare.

Nu este nevoie să amintesc diferitele lucruri – doresc doar ca voi să știți pentru totdeauna că dacă nu este o făgăduință în Biblie, nici nu va exista o împlinire. Mai întâi trebuie să aveți o făgăduință în Biblie. Apoi credeți acea făgăduință, și după aceea se va împlini. Dacă unii așteaptă ca fratele Branham să învie din morți, ca să aibă

o slujbă în cort, atunci trebuie să întreb: unde se găsește o asemenea făgăduință în Cuvântul lui Dumnezeu? Când s-a întors vreodată un proroc ca să-și termine lucrarea? Eu vă cer azi în Numele Domnului Isus Hristos: credeți numai ceea ce spune Scriptura! Nu vă abateți de la Cuvântul lui Dumnezeu! Isus Hristos, Domnul nostru, a spus: *„Dacă rămâneți în Mine, și dacă rămân în voi cuvintele Mele...”* Cuvântul trebuie să locuiască în noi. Noi trebuie să fim o parte a Cuvântului lui Dumnezeu. Și de aceea înțelegem din Cuvânt, prin Duhul lui Dumnezeu, că aceasta este vremea lui Dumnezeu în care să fim scoși din toată confuzia. N-are nici un sens să ieșim afară din multe confuzii și să intrăm în altă confuzie. Dumnezeu Își cheamă poporul afară, ca să ne aducă înapoi la vechea temelie. Poate voi găsi versetul pentru aceasta – este în Isaia – 58.12: *„Ai tăi vor zidi iarăși pe dărâmurile de mai înainte, vei ridica din nou temeliile străbune; vei fi numit „Dregător de spărturi”, „Cel ce drege drumurile, și face țara cu puțință de locuit.”*

Dacă vorbim despre așezarea din nou, trebuie să vedem unde are loc aceasta, ca să descoperim temeliile vechi, să curățăm vechile temelii, și apoi să zidim pe acestea – să fim dregători de spărturi, dregători de drumuri. Acum trebuie să citim 2 Cor. 6 – vă spun: Cuvântul lui Dumnezeu este atât de prețios încât uneori mă face să mă bucur. Eu sunt o persoană serioasă, dar uneori mă bucur. Eu trebuie să iau în serios însărcinarea - este ceva între viață și moarte. Dar aici, în 2 Cor. 6 vorbește despre o locuire a lui Dumnezeu cu noi. V. 16-18: *„Cum se împacă Templul lui Dumnezeu cu idolii? Căci noi suntem Templul Dumnezeului celui viu, cum a zis Dumnezeu: „Eu voi locui și voi umbla în mijlocul lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu.”* Nu o religie, ci Dumnezeu să locuiască în noi. Hristos în noi, nădejdea slavei.

Deci, s-au găsit vechile temelii, cărările au fost netezite, și prin harul lui Dumnezeu înțelegem că acesta este Cuvântul lui Dumnezeu făgăduit pentru noi în vremea aceasta. Nu numai o învățătură ici și acolo și unele teme care pot fi discutate. Fără discuții! Domnul ne vorbește tuturor prin Cuvântul Său și ni-l descoperă prin Duhul Sfânt, până când El poate să locuiască în noi,

să umple printre noi, să vorbească prin noi, să predice prin noi, să vindece și să facă toate lucrurile pe care le-a făcut la început – o așezare din nou, deplină, a tuturor lucrurilor pe care Dumnezeu le-a făgăduit pentru noi în acest timp. Apoi El spune „*Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu.*” Și din nou este dată chemarea, în v. 17: „*Leșiți din mijlocul lor, și despărțiți-vă de ei, zice Domnul.*” Așa cum sunt adunați evreii, trebuie ca și noi să fim strânși – este un timp al chemării afară, pentru a intra în Cuvântul făgăduinței. Dar Cuvântul spune aici care este condiția: „*nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi.*” Noi trebuie să părăsim toate lucrurile care nu sunt în conformitate cu Cuvântul și voia lui Dumnezeu. Trebuie s-o luăm în serios. „*Eu vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fii și fiice, zice Domnul Cel Atotputernic.*”

Încă odată 2 Tim. 2.24: „*Și robul Domnului nu trebuie să se certe; ci să fie blând cu toți, în stare să învețe pe toți, plin de îngăduință răbdătoare...*” Iubiți frați și surori, rugați-vă pentru robii lui Dumnezeu, rugați-vă pentru cei care împărtășesc Cuvântul lui Dumnezeu cu adunările, ca Dumnezeul cerului să fie cu ei. Rugați-vă când ei predică, și fiți în legătură cu Dumnezeu în timpul predicii. Lăsați deoparte orice gând de critică! Doar rugați-vă; pentru că în acele momente noi suntem în prezența lui Dumnezeu.

În v. 25 spune: „*să îndrepte cu blândețe pe potrivnici.*” Oamenii de fapt nu mi se împotrivesc mie, sau fratelui Ionuț, sau fratelui Branham – ei se împotrivesc lui Dumnezeu. Înțelegeți? Un bărbat al lui Dumnezeu este văzut pentru că el predică – dar el nu-și predică propriul cuvânt, ci Cuvântul lui Dumnezeu. Deci când Scriptura spune aici ca cei care poartă sau vestesc Cuvântul lui Dumnezeu „*să îndrepte cu blândețe pe potrivnici, în nădejdea că Dumnezeu le va da pocăința, ca să ajungă la cunoștința adevărului*” – pentru că ei s-au abătut de la adevăr. Ei se împotrivesc celor ce predică adevărul! Dar omul lui Dumnezeu trebuie totuși să fie plin de îngăduință răbdătoare, în timpul harului - poate că Dumnezeu le va da pocăința. Așa cum spune aici Scriptura, „*ca să ajungă la cunoștința adevărului.*” Asta-i foarte important: să recunoști adevărul Cuvântului lui Dumnezeu.

V. 26 trebuie să vi-l subliniați și să-l luați cu voi toate în zilele vieții voastre: „și, venindu-și în fire, să se desprindă din cursa diavolului, de care au fost prinși ca să-i facă voia.” Acesta este un text foarte deosebit. Acum câteva zile mi-am dat seama de asta, pentru prima oară în viața mea. Citesc Biblia de la vârsta de 12 ani – în fiecare zi. Eu trăiesc în Cuvântul lui Dumnezeu. Dar dacă privesc în urmă, au fost momente când anumite versete au fost iluminate ca niciodată înainte. Și cred că aceasta este și experiența voastră. Sunt momente când anumite versete sunt iluminate și devin o realitate vie pentru voi. Și eu sunt încurajat să predic mai puternic decât oricând înainte, pentru ca toți să aibă posibilitatea să se desprindă din cursa Diavolului, ca toți să fie eliberați ca să nu mai facă voia lui ci pe a lui Dumnezeu.

Închei citind Iacov 5, ultimele două versete. Deja am citit v. 7: „Fiți dar îndelung răbdători, fraților, până la venirea Domnului.” Am citit despre ploaia timpurie și târzie. În v. 19-20 ni se spune ceva asemănător cu ce am citit în 2 Tim. 2: „Fraților, dacă s-a rătăcit vreunul dintre voi de la adevăr, ... dacă s-a rătăcit vreunul dintre voi de la adevăr, ... și-l întoarce un altul, să știți că cine întoarce pe un păcătos de la rătăcirea căii lui, va mântui un suflet de la moarte, și va acoperi o sumedenie de păcate.” De ce spunem noi că în Cuvânt este viața și moartea este în răstălmăcire? Aici sfânta Scriptură o spune că dacă noi întoarcem pe cineva dintr-o rătăcire, înapoi la adevăr, i-am salvat sufletul de la moarte. Dragii mei frați și surori, Domnul nostru a spus la început în grădina Eden: „în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit.” Și moartea a lovit rasa umană. La fel și moartea spirituală a lovit toate bisericile. De aceea Dumnezeu a trimis un mesaj, ca să ne readucă la învățăturile de la început, pentru că în toate abaterile este moartea duhovnicească. Viața este numai în Cuvântul lui Dumnezeu. Căci Domnul nostru a spus: „cuvintele, pe care vi le-am spus Eu, sunt duh și viață.”

Deci noi înțelegem din Cuvântul lui Dumnezeu că așezarea din nou cuprinde toate lucrurile, o revenire la vechea temelie, așezarea din nou a tuturor lucrurilor în starea în care au fost la

început, și apoi predicarea evangheliei depline: „*Pocăiți-vă...și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos*” – ca o confirmare a iertării păcatelor voastre – „*apoi veți primi darul Sfântului Duh. Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeuul nostru.*” În unul din anii trecuți v-am spus cum am primit eu botezul cu Duhul Sfânt. Dar eu am nevoie de un nou botez al Duhului Sfânt. Trăirea mea din 1949 a fost pur și simplu minunată: era cerul pe pământ. Trebuie s-o trăiți, ca s-o înțelegeți. Dar nu doresc să intru în amănunte. Doresc doar să vă împărtășesc Cuvântul lui Dumnezeu pentru ceasul acesta. Dacă vorbim despre așezarea din nou, dacă ne întoarcem la vechile temelii, dacă suntem numiți dregători de spărturi, atunci dregerea (reparația) trebuie să se facă în mod corect. Dacă această clădire s-ar prăbuși, și ar trebui restaurată, ar arăta la fel cum a arătat înainte de prăbușire. Așa și Biserica nou testamentară trebuie să se întoarcă la început. Dumnezeu spune „*vă voi răsplăti astfel anii*”. „Eu voi restitui – zice Domnul!” Și noi o credem, și o vom vedea. Știu că voi o credeți. Știu că o veți primi. Voi sunteți desăvârșiți în Isus Hristos, sunteți neprihăniți, sfințiți, desăvârșiți în El – și El Își va pune pecetea peste voi. Efes. 1.13: „*pecetluiți cu Duhul Sfânt, care fusese făgăduit*”. Dumnezeu Își va pune pecetea peste voi. Eu o știu, pentru că așa a fost la început. Și tot așa va fi și la sfârșit, înaintea revenirii lui Isus Hristos.

Ne-am putea referi la multe versete, dar timpul s-a scurs, și voi aveți Cuvânt din belșug pe care să-l luați cu voi. O spun iarăși: eu cred că fratele Branham a fost un om trimis de Dumnezeu. Știu că el a avut mesajul acestui ceas, care să meargă înaintea revenirii Domnului, ca să așeze din nou toate lucrurile. Și noi ducem acest mesaj până la marginile pământului. Și cum am spus în adunările de mai înainte, nu ne aflăm doar la vremea sfârșitului, ci la sfârșitul vremii sfârșitului. Dar vă rog să vă păstrați cumpătul în viața firească și în viața duhovnicească. Comportați-vă natural, și Dumnezeu vă va binecuvânta, vă va călăuzi prin Duhul Sfânt, până când se va împlini și ultima făgăduință – pentru că noi suntem copii

ai fĂgĂduinței, și Dumnezeu trebuie sĂ-Și confirme Cuvântul Său cu aceia care-l cred. Așa cum Avraam l-a crezut pe Dumnezeu și a văzut fĂgĂduința împlinită, tot așa sĂmĂnța lui Avraam Îl crede acum pe Dumnezeu; și așa cum am văzut împlinită fĂgĂduința trimiterii unui proroc, vom vedea și restul împlinindu-se.

Dați-mi voie sĂ vă mai spun urmĂtorul lucru: dacĂ Dumnezeu v-a dĂruit harul sĂ înțelegeți din ScripturĂ cĂ fratele Branham a fost acel bĂrbat promis și trimis în vremea noastrĂ – dacĂ voi puteți crede asta din toatĂ inima, toate celelalte fĂgĂduințe ale lui Dumnezeu se vor împlini. Nici mĂcar o singurĂ fĂgĂduințĂ nu va rĂmĂne neîmplinită. Dumnezeu care fĂcut începutul va face și încheierea. ToatĂ lauda I se cuvine numai Lui, acum și în vecii vecilor. Dumnezeu sĂ vă binecuvĂnteze! SĂ ne ridicĂm și sĂ-L lĂudĂm pe Domnul. Fiecare sĂ-I mulțumeascĂ lui Dumnezeu cĂteva clipe – cum simțiți în inimă. Haideți sĂ spunem doar „Mulțumire lui Dumnezeu” – așa cum vă simțiți conduși de Duhul Sfânt. SĂ ne rugĂm împreunĂ.

Scumpe Domn și Dumnezeu Îți aducem laudă, cinste și slavă, în Numele scump al lui Isus Hristos. Tu ești în mijlocul nostru. Noi Te simțim, Tu ești prezent, ești aici, cu toatĂ puterea lui Dumnezeu. Îți mulțumesc scumpe Doamne, pentru cĂ ne-ai dĂruit descoperire divinĂ. Noi știm în ce vreme trĂim, noi am recunoscut mesajul cu toate fĂgĂduințele. Și scumpe Doamne, Îți încredințez Biserica Ta, poporul Tău din aceastĂ țarĂ, în mâinile Tale – binecuvĂnteazĂ-i, binecuvĂnteazĂ frații slujitori, binecuvĂnteazĂ-i pe toți în Numele lui Isus Hristos. Aleluia. Aleluia. Aleluia. Aleluia.